

## Arrest

**nr. 310 798 van 6 augustus 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:**        **X**

**Gekozen woonplaats:**    **ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER**  
                                         **Langestraat 152**  
                                         **9473 WELLE**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 8 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 21 mei 2024.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen België binnen op 22 juni 2022 en verzoekt op 24 juni 2022 om internationale bescherming.

Verzoekster kwam niet opdagen voor haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarna haar eerste verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken werd afgesloten met een beslissing tot afstand van het verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 13 juli 2023 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat op 5 september 2023 ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 18 december 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekster tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 19 december 2023 aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Soroca. In Moldavië was u gehuwd met I.(...) S.(...) met wie u twee kinderen heeft. Na drie jaar liep uw huwelijk mis, I.(...) nam drugs en er werd schizofrenie bij hem vastgesteld. Hij sloeg u en beledigde u in de aanwezigheid van jullie kinderen. Dit gebeurde gedurende twee jaar waarna u besloot hem in 2015-2016 te verlaten. U ging bij uw grootmoeder wonen. I.(...) kwam er u lastig vallen en maakte ook de kinderen bang. Op een dag gaf hij met een zwabber een slag op de rug van uw grootmoeder. Hierna wou de jongere zoon van uw grootmoeder, die mede-eigenaar was van het huis, dat jullie het huis zouden verlaten. Hij woonde er ook en vond dat er te veel volk en lawaai was. Na twee maanden hadden jullie voldoende geld om bus tickets te kopen en verlieten jullie Moldavië. U haalt ook aan dat het moeilijk was om medische hulp te krijgen in Moldavië en dat de Roma er respectloos worden behandeld.*

*Op 19/08/2021 verliet u uw land van herkomst. U trok naar Duitsland waar u een verzoek indiende. In februari 2022 kreeg u er een negatieve beslissing. U ging hierna naar Frankrijk maar uw verzoek werd er afgewezen omdat Duitsland verantwoordelijk was voor de behandeling ervan. U diende op 24/06/2022 samen met uw tante V.(...) C.(...) (O.V. xxx) een eerste verzoek in België in. Omdat jullie zich niet aanboden bij de DVZ op de voorziene datum werd geacht dat jullie afstand deden van jullie verzoek. U diende een tweede verzoek in op 13/07/2023, uw tante deed dit op 17/07/2023. Uw grootmoeder O.(...) M.(...) (O.V. xxxx), uw broer V.(...) C.(...) (O.V. xxx), en uw oom V.(...) T.(...) en diens vrouw Z.(...) P.(...) (O.V. xxx) hebben eveneens een verzoek ingediend.*

*U bent in het bezit van uw internationaal paspoort en deze van uw kinderen.*

## **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

*De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging.*

*Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag*

gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaatgeneraal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier echter in gebreke.

U verklaart (CGVS p. 4 & 6) dat de Roma in Moldavië respectloos worden behandeld en verwees hierbij naar de problemen die jullie hadden om medische hulp te krijgen. Zo kregen uw grootouders in het hospitaal geen verzorging zonder te betalen terwijl ze er normaal gezien kosteloos dienden te worden behandeld. Uit uw verklaringen blijkt echter ook dat u de problematische situatie die jullie ervaren om medische hulp te krijgen, nooit heeft proberen aan te klagen bij de Moldavische autoriteiten of andere instanties. Redelijkwijze moet dan ook worden opgemerkt dat indien de bevoegde autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van deze feiten zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet kunnen optreden.

Wat de problemen met uw ex-man betreft, die u bij uw grootmoeder bij wie u was ingetrokken kwam lastig vallen en beledigen, verklaart u (CGVS p. 5-6) dat u nooit een officiële klacht tegen hem heeft ingediend. Met een dergelijke handelwijze toont u aldus absoluut niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. U ging wel naar zijn vader maar die kon u niet helpen, hij werd zelf geslagen door uw ex-man. U geeft verder te kennen dat uw ex-man eens met stenen heeft gegooid waardoor een persoon was overleden, waarna hij door de politie werd opgepakt en voor lange tijd in een psychiatrische instelling werd vastgehouden. Uit dit optreden van de politie blijkt aldus niet dat de Moldavische autoriteiten onwillig en/of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen uw ex-man. Verder gevraagd of u elders - bv. bij organisaties die zich inzetten voor Roma - kon proberen hulp te bekomen, stelt u dat dergelijke organisaties niet bestaan, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de hierboven aangehaalde informatie waaruit blijkt dat er in Moldavië ook andere kanalen bestaan, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten.

Volledigheidshalve kan nog wat betreft de problemen die u kende met uw ex-man worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 5; DVZ pt. 17.4) dat het geweld dat u ervaarde toen u nog bij hem was, stopte toen u hem in 2015-2016 verliet en bij uw grootmoeder introk. Deze voorvallen vormden aldus toen geen reden opdat u uw land van herkomst zou verlaten om internationale bescherming te zoeken.

Wat de problemen betreft met de jongste zoon van uw grootmoeder, die wou dat jullie het huis zouden verlaten, blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 4-5) dat uw grootmoeder hiermee niet akkoord ging maar dat jullie hieromtrent verder niks hebben ondernomen. U verklaart (CGVS p. 2) dat het huis eigendom was van uw grootmoeder, dat zij de eigendomspapieren had, maar dat haar jongste zoon volgens de Roma traditie mede-eigenaar is en beschouwd wordt als eigenaar van het huis. U werd erop gewezen dat een dergelijke gang van zaken misschien behoort tot de gewoontes binnen de Roma gemeenschap maar daarom nog geen stand zou houden bij de officiële Moldavische autoriteiten, dat deze dit niet zouden aanvaarden, dat men uw grootmoeder als eigenaar van het huis zou beschouwen, en dat zij zou kunnen beslissen wie er in het huis zou wonen, hetgeen u beaamt. U stelt echter dat het volgens jullie tradities beter is om niet naar officiële diensten te gaan om een familiaal probleem op te lossen, dat dit binnen de familie moet worden opgelost. Hiermee toont u echter niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen aan uw grootmoeder indien zij via gerechtelijke weg haar wens zou willen afdwingen dat jullie konden blijven wonen in haar huis. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw grootmoeder verklaart (O.(...) M.(...) CGVS p. 4-5) dat zij al meer dan 10 jaar geen contact meer heeft gehad met haar jongste zoon nadat hij naar Rusland is vertrokken en helemaal geen melding maakt als dat jullie omwille van hem dienden haar huis te verlaten, hetgeen niet bevorderlijk is voor de geloofwaardigheid van uw beweringen.

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of geweldsdaaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

In het kader van de verzoeken van uw familieleden – V.(...) C.(...) (O.V. xxx), O.(...) M.(...) (O.V. xxxx), V.(...) C.(...) (O.V. xxx), V.(...) T.(...) en Z.(...) P.(...) (O.V. xxxx) -werd er eveneens door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten (internationale paspoorten) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

## **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

#### **2.1. Verzoekschrift**

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en verwijst naar verschillende rapporten inzake de situatie van Roma in Moldavië.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Ondergeschikt verzoekt zij de beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

#### **2.2. Stukken**

##### **2.2.1. Verzoekster voegt geen stukken bij het verzoekschrift.**

##### **2.2.2. Bij de verweernota voegt de commissaris-generaal volgend stuk:**

- notities persoonlijk onderhoud O.(...) M.(...) (verzoeksters grootmoeder) van 23 november 2023 (stuk 1).

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

### 2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) beschikt, blijkt dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève en dat niet zonder meer kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze problematiek op te treden of bescherming te bieden;

(ii) verzoekster blijft in gebreke aan te tonen dat zij eerst alle mogelijke realistische mogelijkheden heeft uitgeput om bescherming te verkrijgen in eigen land: de problematische situatie die zij ervoeren om medische hulp te krijgen, hebben ze nooit proberen aan te klagen bij de Moldavische autoriteiten of andere instanties; inzake de problemen met haar ex-man heeft verzoekster nooit een officiële klacht tegen hem ingediend;

(iii) de problemen met haar ex-man stopten toen ze hem verliet en bij haar grootmoeder introk, deze voorvallen vormden toen geen reden voor verzoekster om haar land te verlaten om elders internationale bescherming te zoeken;

(iv) inzake de problemen met de jongste zoon van verzoeksters grootmoeder over het huis toont verzoekster niet aan dat de Moldavische overheid onwillig zou zijn om bescherming te bieden; verzoeksters grootmoeder verklaart trouwens dat zij al tien jaar geen contact meer heeft met deze zoon en maakt geen melding van problemen in verband met het huis, zodat de geloofwaardigheid van verzoeksters beweringen op de helling komt te staan;

(v) in het kader van de verzoeken van verzoeksters familieleden werden ook weigeringsbeslissingen genomen;

(vi) de door verzoekster neergelegde documenten bevatten louter persoonsgegevens en worden niet betwist. Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

#### 2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst, Moldavië, te worden vervolgd. Zij verwijst in deze naar de problemen die ze had met haar ex-man, met de jongste zoon van haar grootmoeder toen ze bij haar grootmoeder introk, naar de moeilijkheden om medische hulp te verkrijgen en naar de respectloze behandeling van de Roma.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst heeft verlaten of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.4.3. Vooreerst merkt de commissaris-generaal op dat verzoekster de problematische situatie die zij (maar hoofdzakelijk haar grootouders) ervoeren om medische hulp te krijgen, nooit heeft proberen aan te klagen bij de Moldavische autoriteiten of andere instanties, zodat redelijkerwijze moet worden opgemerkt dat, indien de bevoegde autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld, zij vanzelfsprekend niet kunnen optreden.

In het verzoekschrift verwijst verzoekster inzake de toegang tot gezondheidszorg naar het rapport van de Flüchtlingsrat NRW *“Stellungnahme zur geplanten Einstufung der Republik Moldau als “Sicheren Herkunftsstaat”* van 26 maart 2023 en naar het rapport van Pro Asyl (Network of German refugee councils) Flüchtlingsrat Berlin *“Diskriminiert und abgelehnt; Zur Situation schutzsuchender Romanja aus der Republik Moldau”* van februari 2022.

Door louter te verwijzen naar algemene rapporten zonder deze concreet op haar situatie te betrekken, toont verzoekster niet aan dat haar (of haar kinderen) medische zorgen zouden worden geweigerd. Daarbij toont zij niet aan dat zij ook maar gepoogd zou hebben om deze problemen die haar grootouders ondervonden, aan te kaarten, laat staan dat een poging daartoe niet zou gelukt zijn omwille van haar Roma-afkomst.

2.3.4.4. Vervolgens stelt de commissaris-generaal inzake de problemen met de ex-man van verzoekster het volgende:

*“Wat de problemen met uw ex-man betreft, die u bij uw grootmoeder bij wie u was ingetrokken kwam lastig vallen en beledigen, verklaart u (CGVS p. 5-6) dat u nooit een officiële klacht tegen hem heeft ingediend. Met een dergelijke handelswijze toont u aldus absoluut niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig*

*is om bescherming te verlenen. U ging wel naar zijn vader maar die kon u niet helpen, hij werd zelf geslagen door uw ex-man. U geeft verder te kennen dat uw ex-man eens met stenen heeft gegooid waardoor een persoon was overleden, waarna hij door de politie werd opgepakt en voor lange tijd in een psychiatrische instelling werd vastgehouden. Uit dit optreden van de politie blijkt aldus niet dat de Moldavische autoriteiten onwillig en/of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen uw ex-man. Verder gevraagd of u elders - bv. bij organisaties die zich inzetten voor Roma - kon proberen hulp te bekomen, stelt u dat dergelijke organisaties niet bestaan, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met de hierboven aangehaalde informatie waaruit blijkt dat er in Moldavië ook andere kanalen bestaan, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten.*

*Volledigheidshalve kan nog wat betreft de problemen die u kende met uw ex-man worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 5; DVZ pt. 17.4) dat het geweld dat uervaarde toen u nog bij hem was, stopte toen u hem in 2015-2016 verliet en bij uw grootmoeder introk. Deze voorvallen vormden aldus toen geen reden opdat u uw land van herkomst zou verlaten om internationale bescherming te zoeken.”*

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat onterecht wordt gesteld dat het huiselijk geweld zou zijn gestopt van zodra verzoekster haar echtgenoot verlaten zou hebben, omdat zij verklaard heeft dat haar ex-man nog langskwam in het huis van de grootmoeder waar ze toen woonde en dat hij haar beledigde en uitschold in aanwezigheid van haar kinderen en dat hij haar grootmoeder een klap gaf. Inzake het geen bescherming inroepen bij de Moldavische overheid wijst verzoekster op het feit dat ze nooit naar school is gegaan, zodat van haar niet kan worden verwacht dat ze organisaties kent tot wie ze zich kan wenden. Ze wijst ook op het feit dat ze het slachtoffer is van een patriarchale structuur en dat ze wel verhaal is gaan halen bij haar schoonvader. Ze verwijst in dit verband naar het rapport van Pro Asyl van februari 2022. Ze besluit dat uit het feit dat ze geen klacht heeft ingediend, niet kan worden afgeleid dat de Moldavische overheid Roma-slachtoffers van huiselijk geweld daadwerkelijk zou beschermen. Verzoekster meent dat het feit dat de politie indertijd wel ingegrepen heeft toen haar echtgenoot een andere man gedood had, niet kan worden afgeleid dat verzoekster als slachtoffer van huiselijk geweld een beroep zou kunnen doen op bescherming.

Daargelaten de vraag of en in welke mate haar ex-man haar bleef lastig vallen nadat verzoekster was verhuisd naar haar grootmoeder, merkt de Raad op dat de informatie waarnaar verzoekster verwijst, aan toont dat huiselijk geweld binnen de Roma gemeenschap beschouwd wordt als een private aangelegenheid en dat de rechtbanken vaak geen beschermingsmaatregelen opleggen omwille van misvattingen over slachtoffers. Uit voorgaande informatie, gelezen in samenhang met de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd, kan echter niet worden geconcludeerd dat verzoekster bij eventuele (ernstige) problemen in haar land van herkomst zou riskeren verstoken te blijven van de nodige bescherming wanneer zij daartoe de nodige, ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen. De *protection officer* vroeg aan verzoekster of zij iets ondernomen heeft om bescherming te krijgen tegen haar ex-man en of ze ergens hulp heeft gezocht. Verzoekster antwoordde dat ze hem wegstuurde en dat ze naar zijn vader is gegaan en niet naar de officiële diensten. Ze stelde dat ze ook geen hulp heeft gezocht bij andere organisaties: *“Die hebben we niet, zelfs als ze bestaan helpen ze toch niet”* (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 5 en 6). Op de vraag waarom ze niet naar officiële instanties wilde gaan voor hulp tegen haar man, antwoordde ze *“Ik ben er niet naartoe geweest, dat is het maar, ik ging naar z'n vader maar dit hft me niet geholpen”* (CGVS, p. 6). Met haar verklaringen of met de verwijzing naar de informatie opgenomen in haar verzoekschrift, toont verzoekster allerm minst aan dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn geweest om zich indien nodig te wenden tot de Moldavische autoriteiten om bescherming te verkrijgen. Evenmin toont ze hiermee aan dat diezelfde autoriteiten onwillig of niet in staat zouden zijn om de nodige bescherming te bieden, zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

Waar verzoekster stelt dat ze ongeschoold is en daarom geen kennis heeft van organisaties tot wie ze zich kan wenden, wordt opgemerkt dat verzoeksters ongeschooldheid geen afbreuk doet aan het feit dat ze er toch van op de hoogte was dat ze bij de politie of bij de Moldavische autoriteiten een klacht kon indienen. Daarover verklaart verzoekster immers eenvoudig dat ze het niet gedaan heeft maar dat ze naar zijn vader is gestapt (CGVS, p. 6). Voor het overige beperkt verzoekster zich tot het herhalen van haar verklaring dat ze geen organisaties kent (CGVS, p. 6), wat geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing in dit verband.

2.3.4.5. De commissaris-generaal stelt over de problemen met de jongste zoon van verzoeksters grootmoeder: *“Wat de problemen betreft met de jongste zoon van uw grootmoeder, die wou dat jullie het huis zouden verlaten, blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 4-5) dat uw grootmoeder hiermee niet akkoord ging maar dat jullie hieromtrent verder niks hebben ondernomen. U verklaart (CGVS p. 2) dat het huis eigendom was van uw grootmoeder, dat zij de eigendomspapieren had, maar dat haar jongste zoon volgens de Roma traditie mede-eigenaar is en beschouwd wordt als eigenaar van het huis. U werd erop gewezen dat een dergelijke gang van zaken misschien behoort tot de gewoontes binnen de Roma gemeenschap maar daarom nog geen stand zou houden bij de officiële Moldavische autoriteiten, dat deze dit niet zouden aanvaarden, dat men uw grootmoeder als eigenaar van het huis zou beschouwen, en dat zij zou kunnen beslissen wie er in*

*het huis zou wonen, hetgeen u beaamt. U stelt echter dat het volgens jullie tradities beter is om niet naar officiële diensten te gaan om een familiaal probleem op te lossen, dat dit binnen de familie moet worden opgelost. Hiermee toont u echter niet aan dat de overheid in uw land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen aan uw grootmoeder indien zij via gerechtelijke weg haar wens zou willen afdwingen dat jullie konden blijven wonen in haar huis. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uw grootmoeder verklaart (O.(...) M.(...) CGVS p. 4-5) dat zij al meer dan 10 jaar geen contact meer heeft gehad met haar jongste zoon nadat hij naar Rusland is vertrokken en helemaal geen melding maakt als dat jullie omwille van hem dienden haar huis te verlaten, hetgeen niet bevorderlijk is voor de geloofwaardigheid van uw beweringen.”*

Vooreerst sluit de Raad er zich bij aan dat verzoeksters verklaringen in dit verband ongeloofwaardig zijn, nu haar grootmoeder verklaarde dat ze twee zonen heeft, V. en I. en V. is de oudste. De jongste zoon I. heeft ze “uitgewist” uit haar geheugen, hij is vertrokken naar Rusland en ze ziet hem al tien jaar niet meer, hij heeft in Rusland een huis gekocht (bijlage bij de verweernota, notities persoonlijk onderhoud O.M., p. 4 en 5). Het komt totaal ongeloofwaardig over dat verzoekster nu spreekt over deze jongste zoon die in het huis van de grootmoeder zou wonen en vond dat het er te druk was met verzoekster en haar kinderen (CGVS, p. 4). Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de problemen die verzoekster aanhaalt inzake huisvesting en inzake deze zoon.

Ondergeschikt sluit de Raad zich aan bij de motieven van de commissaris-generaal dat verzoekster ook voor deze problematiek bescherming kon zoeken bij de officiële Moldavische autoriteiten maar dat zij heeft nagelaten om dit te doen. Zij toont niet aan dat de overheid onwillig zou zijn om haar grootmoeder bescherming te bieden indien zij via gerechtelijke weg haar wens zou willen afdwingen dat zij het beschikkingsrecht heeft over haar huis.

2.3.4.6. In het verzoekschrift wijst verzoekster nog op de extreme armoede waarin het gezin leefde: verzoekster en haar kinderen verbleven bij haar grootmoeder nadat verzoekster alleenstaand was geworden. Ze wijst erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Roma-vrouwen een verhoogd risico lopen op extreme armoede ingevolge hun etnische afkomst. Verzoekster verwijt de commissaris-generaal dat deze geen onderzoek heeft gevoerd naar wat aan de basis lag van deze erbarmelijke levensomstandigheden. Verzoekster heeft nochtans verklaard dat hun Roma-origine aan de basis hiervan lag. De commissaris-generaal heeft volgens verzoekster geen enkel nader onderzoek verricht naar deze discriminatie van Roma in Moldavië. Verzoekster verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie, naar de COI Focus die vermeld wordt in de bestreden beslissing en naar het rapport van de Vluchtlingensrat NRW. Verder wijst verzoekster op de algemene situatie voor Roma inzake toegang tot onderwijs, tot gezondheidszorg en tot arbeid. Zij wijst erop dat de problemen groter zijn voor de Roma ingevolge de discriminatie waarvan ze het slachtoffer zijn. Zij stelt dat uit de COI Focus “*Moldavië, De Roma-minderheid*” van 4 maart 2022 blijkt dat er geen voldoende beschermingsmogelijkheden zijn tegen vervolging of ernstige schade, en dat de toegang tot politie en gerecht niet afdoende is om discriminatie tegen te gaan. Verzoekster uit kritiek op de interpretatie van de commissaris-generaal van deze COI Focus.

Wat betreft de discriminatie van Roma in Moldavië, oordeelt de Raad in navolging van de verwerende partij dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in Moldavië, als etnische Roma, zal worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden beschouwd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en dat zij in Moldavië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten. Waar verzoekster zich beroept op de situatie van de Roma in Moldavië, wijst de Raad erop dat de verwerende partij hier in de bestreden beslissing reeds de aandacht op vestigde en dat zij zelf beklemtoont dat de Roma in Moldavië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, zoals terdege blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde COI Focus “*Moldavië, De Roma-minderheid*” van 4 maart 2022. Verduidelijkt wordt als volgt:

*“De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol. De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De*

*mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.*

*Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.”*

Gelet op bovenstaande informatie omtrent de algemene situatie voor Roma in Moldavië, die blijkt uit de COI Focus “Moldavië, De Roma-minderheid” d.d. 4 maart 2022 (administratief dossier, map landeninformatie), treedt de Raad de verwerende partij bij in haar conclusie dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Verzoekster brengt geen concrete en objectieve gegevens aan die hierop een ander licht werpen.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar dezelfde COI Focus, naar de hoger vermelde rapporten van februari 2022 en 26 maart 2023 en ook nog melding maakt van de rapporten van het US Department of State (USDOS) “2021 Country Report on Human Rights Practices: Moldova” van april 2022 en van het Agency for Technical Cooperation and Development (ACTED) “Republic of Moldova: Roma Community – Needs Assessment” van 12 april 2023, stelt de Raad vast dat verzoekster zich deels steunt op dezelfde informatie als de verwerende partij en deels op meer recente informatie. Deze informatie ligt evenwel in dezelfde lijn als deze van het Commissariaat-Generaal. Ook uit deze recentere informatie blijkt dat de Roma in Moldavië te kampen hebben met discriminatie en andere moeilijkheden, doch niet dat zij over het algemeen onderworpen worden aan vervolging. Hiermee wordt zowel in de bestreden beslissing, als in voormelde analyse rekening gehouden. Daar er in Moldavië geen situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine, komt het verzoekster dan ook toe om haar vrees voor vervolging, dan wel het reëel risico op ernstige schade te individualiseren en *in concreto* aan te tonen. Bovendien kan, zoals in de bestreden beslissing genoegzaam wordt aangehaald, “geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea

*Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.”*

Verzoekster slaagt er niet in om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij zich in geval van terugkeer naar Moldavië zal bevinden in de uitzonderlijke situatie waarin zij zal worden onderworpen aan (discriminatie die kan worden gekwalificeerd als) vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en evenmin om aannemelijk te maken dat zij in Moldavië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In het verzoekschrift benadrukt verzoekster voorts dat zij, als Roma vrouw en zeker als alleenstaande moeder, in een situatie zit die nog meer precair is. De Raad stelt vast dat verzoekster geen algemene informatie bijbrengt waaruit blijkt dat elke (Roma) vrouw of elke alleenstaande (Roma) moeder onderworpen zou worden aan een behandeling die kan gezien worden als vervolging. Mede gelet op het voorgaande, maakt zij niet *in concreto* aannemelijk dat dit in haar specifieke situatie het geval zou zijn.

2.3.4.7. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.4.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt geenszins vastgesteld. Verzoekster maakt immers niet aannemelijk dat het verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

2.3.4.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, brengt verzoekster geen concrete elementen aan op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Moldavië.

2.3.5.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan worden volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen in dit verband.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Moldavië zou hebben gekend.

2.3.5.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.5.4. Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoekster in uiterst subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes augustus tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

E. COUTTEEL, toegevoegd griffier.

De griffier De voorzitter,

E. COUTTEEL

A. DE SMET